6de JAARGANG. CURAÇAO DEN 23n NOVEMBER 1889 N° 30

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD·
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar pedilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

KATHOLIEK HOOGER ONDERWIJS.

—o—

Bij gelegenheid der viering van den honderdsten verjaardag der vestiging van de katholieke hiërarchie, te Baltimore zou tevens de nieuwe katholieke universiteit te Washington geopend worden. De katholieken mogen dit een blijde gebeurtenis noemen. Het is een bewijs, dat het katholiek leven in vollen bloei staat en krachtige loten schiet. Het is een nieuwe, scherpe logenstraffing tevens van de geliefkoosde bewering harer tegenstanders, dat de katholieke Kerk de wetenschap schuwt.

Op welk een erbarmelijk laag wetenschappelijk peil staat Zij inderdaad nog voor menigen tegenstander, die niets ziet, niets hoort, van niets kennis neemt. Wel wordt erkend, dat Zij voor het *Lager* Onderwijs nog wel wat over heeft, maar het *Hooger*....neen, dat is voor Haar een gesloten boek. Op dit stuk liggen nog in den mond van menige middelmatigheid de „dompers" en „duisterlingen" als bestorven. Wij zeggen : van menige middelmatigheid ; waarlijk knappe, geleerde mannen maken van die „dooddoeners" geen gebruik meer. Een enkele schoolheld, die als redenaar optreedt; of hier en daar een courantier, die van de onbelezenheid zijner lezers misbruik maakt, mag bij een bespreking van katholieke zaken nog over „dogma's" en „knellende banden" en „stikdonkere nacht" uithalen—maar bij dezen bepaalt het zich. —Men ziet het langzaam maar zeker en grootsch vooruitstreven der Katholieke Kerk en heeft er eerbied voor.

In zake Hooger Onderwijs is bij de Katholieken inderdaad een verblijdende vooruitgang waar te nemen Naast de bloeiende *Alma Mater*, de katholieke universiteit van Leuven, zag men spoedig die van Parijs, van Rijssel en die van Toulouse verrijzen. In Ierland zal de universiteit van Dublin welhaast geheel in katholieken geest worden hervormd. Reeds spraken wij van Washington den hoofdzetel der machtige Noord-Amerikaansche Republiek, waar door het episcopaat de grondslag is gelegd van de universiteit, die weldra met de groote en talrijk bezochte, eveneens zuiver katholieke inrichtingen van universitair onderwijs te Quebec en Montreal in Canada zal wedijveren. En slechts enkele dagen geleden besloot de Groote Raad van het zwitsersche kanton Freiburg, geheel in overleg en in samenwerking met de bisschoppen en daartoe aangemoedigd door een Breve van Z. H. den Paus, over te gaan tot de oprichting van een katholieke universiteit en terstond daarvoor het belangrijk bedrag van twee en een half millioen daarvoor beschikbaar te stellen.

't Is waar, dat nog niet al deze instellingen tot dien graad van vollen wasdom gekomen zijn, welke bijv. de vrije universiteit van Leuven reeds lang heeft bereikt. De universiteit van Freiburg zal aanvankelijk slechts bestaan uit drie faculteiten : godgeleerdheid, rechten en letteren. Ook aan de universiteit te Washington zal vooreerst de geneeskundige faculteit nog ontbreken. De katholieke universiteiten in Frankrijk kunnen, ten gevolge van de sterke tegenwerking, welke zij van officieele zijde ondervinden, en de achterstelling, waaraan haar studenten in het latere leven zijn blootgesteld, nog niet op zóó krachtige wijze de vleugels uitslaan als anders zonder eenigen twijfel geschieden zou. Doch dit alles zijn toestanden of bezwaren van voorbijgaanden aard. De stoot, het *élan* is gegeven, en alles doet voorzien, dat op de thans gelegde grondslagen met ijver zal worden voortgebouwd, zoodat misschien de tijd niet meer ver af is, waarop de Kerk in alle Landen, waar men haar vrijheid liet en waar een aanzienlijk gedeelte der bevolking haar leer trouw bleef, aan de katholieke jongelingschap voor haar hoogere studiën, in rechten, letteren, wijsbegeerte, geneeskunde en natuurwetenschappen, *eigene* inrichtingen zal kunnen aanwijzen, katholieke academiën en universiteiten, aan welke de degelijke beoefening der wetenschap samengaat met kinderlijke onderwerping aan de waarheden des geloofs, en op den vasten grondslag dier waarheden het gebouw der wetenschap en der hoogere studiën wordt opgetrokken.

Reeds nu staat het vast, dat duizenden ouders aan die inrichtingen voor de opvoeding hunner zonen de voorkeur geven boven de neutrale, in werkelijkheid meestal elken godsdienst vijandige instellingen van den Staat; reeds nu staat het eveneens vast, dat aan wetenschappelijke mannen, geschikt en gezind om de hoogleeraarsgestoelten aan dergelijke inrichtingen te bezetten, in de meeste Landen allerminst gebrek bestaat. Met blijdschap mag geconstateerd worden, dat onder beide opzichten nog voordurend vooruitgang valt waar te nemen: terwijl onder de Katholieken in het algemeen de waardeering van het onderwijs, hetwelk zich richt naar de uitspraken der Kerk, toeneemt, zien wij, om zoo te spreken, telken jare, de katholieke wetenschap zich op verschillend gebied uitbreiden. Steeds grooter wordt het getal echt wetenschappelijke katholieke mannen, die ook in hun geschriften van hun geloof getuigenis geven. Voorts, waar het erop aan komt, geldelijken steun te verschaffen aan groote zaken, met de belangen van den godsdienst in nauw en onmiddellijk verband staande, zien wij in onze dagen een offervaardigheid, welke door die van vroegere eeuwen zeer zeker niet overtroffen wordt.

Bij het overwegen van dit alles maakt *De Tijd* de opmerking, die wij boven reeds aanstipten en laat daarop het volle licht vallen.

Zóó lang is beweerd en aan de wereld op allerlei wijze voorgepraat, dat de Kerk voorgoed met de wetenschap gebroken had; dat tusschen haar leeringen en de resultaten der wetenschap een kloof bestond, die op geen wijze kon overbrugd worden. De katholieke universiteiten doen over deze bewering uitspraak.

Zij onderwerpen zich bij het onderwijs in elk leervak aan hetgeen de Kerk op het gebied van waarheid en zedenleer heeft vastgesteld. Welnu, welke wetenschap, welk leervak wordt daardoor van de katholieke universiteit verbannen? En bij het onderwijs in de verschillende wetenschappen en leervakken, welke zijn de feiten, welke de stellige resultaten, die worden ontkend of waarvan de kennis aan de studenten onttrokken blijft? Is het waar, dat aan die instellingen de ontdekkingen der natuurwetenschappen worden veroordeeld, de nieuwere methoden op het gebied der geneeskunde worden geminacht, de critiek der geschiedenis wordt ter zijde gesteld? Zijn bijv. in België de hoogleeraren aan de katholieke universiteit van Leuven minder wetenschappelijke mannen; staan de studenten er ten achter bij de hoogleeraren en de studenten aan de neutrale rijks-universiteiten of de vrijmetselaars-universiteit te Brussel?

Op geen enkele dier vragen zal door de vijanden der Kerk eenig stellig of bevestigend antwoord kunnen gegeven worden. En — wat in het oog van ongeloovigen gewis zonderling moet schijnen — de Kerk maakt zich ook niet in het minst bezorgd, dat bij het wetenschappelijk onderzoek *in de toekomst* ontdekkingen zullen gedaan worden, feiten aan het licht zullen gebracht worden, die haar leerstellingen onwaar zullen maken. Integendeel! zij moedigt haar zonen en haar dienaren, de priesters, aan, om aan dat onderzoek in alle richtingen deel te nemen en de resultaten daarvan wereldkundig te maken.

Zoo leggen de katholieke universiteiten de getuigenis af, dat de Katholieke Kerk de wetenschap niet

---

FEUILLETON.

Pa camina diferente.

—o—

Siguimentoe.

—" Probablemente pa sigui deseo di mi tata i mi mama," Horst a respondé ; " o bo ta keré anto k'esai també no ta obligación di un jioe ?"

Frans a keda miréle estupefacto. P'éle su mama no tabatin otra voluntad sino di favorecé su bienestar ; él tabata é movil, e centro di su pensamiento, i Frans tabata haya esai mui natural. Solamente lo ké tabata útil p'éle tabata socedé ! Jen di amargura su mama a abandoná su casita pa bin biba aki coe n'éle ; él tabata sinti su mes dichosa den e ciudad estranjera, i como ayi bibá tabata mas barata i mihor, p'esai él a haciéle.

—" Vámonos, anto lo bo sigui deseo di bo tata, si bo contraé lihé lazo di matrimonio i bo bai tranquilamente bai larga cultivá bo terrenonan." Frans dici coe un tono arrogante. " Pakiko bo no ta elihí un virtuosa companjera di bo bida ?"

—" En cuanto esai semper hende ta consultá su propia inclinación, i ainda mi no kier comprometé mi. Hustamente mi ta para pa bai haci un gran viaha ; awor lo mi bai visitá e otra parte di mundo. Como mi a tendé koe bo ta bibá aki ainda i koe pronto lo bo bai H....., mi kier a mirá bo promer. Semper nos toer dos tabata floho pa scirbi otro. Na H....bo ta bai ocupá un puesto importante i també den bida social bo por haci muchísima bon. Obranan i discursonan manera nan di bo ta áltamente necesario den nos tempoe. Lo bo ta un campeón sobresaliente di nos Iglesia."

Despues Horst a coeminsá coe grande aprecio ta trata e obheto i e efecto di escritonan di Engels.

Ma apenas Frans a dignéle di pagá atención na su palabranan, i ménos el a honréle coe un contestación. E homber koe sá huzgá toer ços asina profundamente i koe sá aprecia tan altamente eficacia den otro hende, no ta reconocé k'é tin mes obligación di empleá su donnan coe utilidad. Sin obheto alguno el kier vagabundeá den mundo, buscando nada otro coe su propia satisfacción. Hasta e vinculonan di mas dulce i di mas suave tabata parcéle un cargo.

Ora Gysbert Horst a despedí poco despues, e adios di Frans Engels tabata menos cordial koe ordinariamente. El no por a perdoná su amigo e régimen di bida. Hasta un tan noble índole manera di Horst a lora den e lodo hediondo i pestífero koe posesión di un fortuna considerable ta cría i ta alimenta. Atrobé el a recordá e palabranan di el Senjor, k'él a tende n'e predikatie e dia domingo, " koe más facil ta pa un kameel pasá den wowo di un angua koe pa un hende ricoe drenta den reino di cielo." Verdaderamente no ta pa riba camina di cielo únicamente, ma hasta pa cualke aspiración spiritual e lastre ta demasiado pesado. Ricoenan no ta frecuentá otro camino sino e camina ancho. Coe un sentimiento nobo di satisfacción Frans a proseguí su labor, considerando su mes dichoso, k'é tin un obheto na cual él mester aspirá. Coe un voluntad firme él a continuá ta enriquecé su talentonan i su nomber tabata citá bao di nan di mihor i di más sólido. Su bida tabata irreprochable, sincéra su piedad. El tabata considera como su principal trabao di contradicí, di combatí e principionan revolucionario koe más i más tabata ganando terreno bao di pueblo i amenazando di ahogá i apagá toer creencia, i esai el a haci coe un éxito favorable. Su importancia a crecé más i más cada anja.

Atrobé un binti anja a trascurri. Silja espiscopal den ciudad natal di Engels a bira vacante, i coe unanimidad di voto él a sali electo pa sumo sacerdote. Ora e tal noticia a circulá, tanto e ciudad como su cercania a manifestá un alegria general ; él tabata un jioe dje stad, ayi camina toer hende sabi coe ki dificultadnan el tabatin di combatí den su hubentud. Su anciana mama tabata na bida, él, koe a trahá coe su man pa facilitá su jioe e medionan necesario p'é studiá, él, conocir toer camina pa su aplicación, su infatigabilidad, i su conciudadanonan tabata sabi di referí otro toer clase di rasgonan conmovedor, koe tabata probá sinceridad di amor filial di su jioe i com él tabata esmeréle pa recompensá su mama toer pena, toer cuidado dje tempoe ayá.

També nan tabata papiá di un parente anciano, bibá promer ayá ayí banda i k'a exitá hopi maledicencia coe su discursonan rebelde i incredulidad di su fé. Escritonan, di su sobrino a convertiéle porfin i esai a haci pueblo reconocé i estimá méritonan dje escritonan di Engels ; pasobra e bomber anciano tabatin e particularidad di haci semper oposición na toer lo ké por a influencia riba djéle.

Cada cual tabata felicitá otro dicha

schuwt, noch vreest, maar ze naar haar beste krachten bevordert en leidt.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij Gouvernements beschikking dd 19 November d. j. is tot bureau van stemopneming voor de op den 27 sten November e. k. te houden verkiezing van *twee* leden van de Kamer van Koophandel en Nijverheid, benoemd de Heeren D. Gäerste Wz., als Voorzitter, en de Heeren J. H. M. Ellis en Morris E. Curiel als leden.

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden:

John Aldeman 2, Virginio A. De Andreis, Banco de Ahorras y de Emperrio Sobre Arhajas, Susanam Baker, Elias Capriles 2, A Henriquez, Felix B. Malo, De Marchena, Frans Oderbergh, Manuel Partida, Delficio Roger, Mary Stonewall, Ceferina Streling, A. H. Senior; Martin del Valle 2. C. W. Volguardt & Els.

Niet voor verzending vatbaar de volgende drukwerken onderscheidenlijk geadresseerd aan: Jacob F. Curiel, D. A. de Lima & Co., Julio I. Valencia 2.

—Met bijzonder veel genoegen vernemen wij, dat de heer dr. H. Ferguson, de verleden week alhier aangekomen en voor het garnizoen bestemde officier van gezondheid, door den heer Gouverneur der kolonie belast is met de waarneming der betrekking van gouvernements-geneeskundige op het eiland Aruba, waarheen hij waarschijnlijk nog deze week vertrekken zal. Ook is het ons recht aangenaam onzen medeingezetenen van dat eiland te kunnen berichten, dat met de Ned. boot van a. s. maand uit Suriname een geneesheer alhier wordt verwacht, die gemelde betrekking definitief op hun eiland zal gaan vervullen. Eene onjuiste opvatting is oorzaak, dat hij niet reeds deze maand aangekomen is.

Wij wenschen Aruba geluk met dezen gunstigen keer in den bedroevenden toestand, waarin het zich, verstoken van alle geneeskundige hulp, bevond, en meenen het Bestuur een woord van lof niet te mogen onthouden voor den spoed en de doeltreffendheid, waarmede het ten deze gehandeld en waardoor het getoond heeft, dat de belangen zijner geadministreerden het ter harte gaan.

De Vrijmoedige.

BUITENLAND.

Italie. — De *Semaine religieuse* van Angers deelt onder voorbehoud het volgende mede:

De H. Stoel heeft, naar men zegt, in de krachtigste en edelste beswoordingen op de aanmerkingen geantwoord, die hem het Fransche gouvernement, in den vorm van eene diplomatieke nota, heeft doen toekomen over de voorgewende kiezersmanoeuvrés, toegeschreven aan het Fransche episcopaat.

Het antwoord van den H. Stoel komt op voor de waardigheid van het episcopaat en van den clerus, door de circulaire van Thévenet zoo zwaar beleedigd, en toont aan, dat zij slechts hun plicht doen, door den kiezers te herinneren, wat hun geweten van hen eischt in zoo'n belangrijke handeling van het publieke leven, waar de belangen van godsdienst en maatschappij op het spel staan

—Volgens den Romeinschen correspondent van *Daily Chronicle* heeft de Paus aan kardinaal Manning zijne Encycliek over de sociale quaestie reeds medegedeeld met het verzoek, hem op de hoogte te stellen van de verhouding tusschen de arbeiders en werkgevers in Engeland.

—Naar een telegram uit Rome meldt, zou Paus Leo Zondag 20 Oct. den eersten pelgrimsstoet van Fransche werklieden ontvangen en te dier gelegenheid over de arbeidersquaestie eene belangrijke allocutie uitspreken.

—Reeds sedert lang was aangekondigd dat de Italiaansche minister Crispi te Palermo een belangrijke politieke rede zou houden. In den laatsten tijd heeft het hoofd der regeering van koning Humbert, gelijk men weet, met een hardnekkige oppositie te kampen, en nu poogt hij door redevoeringen hier en daar zijn zinkend gesternte weer nieuwen luister bij te zetten. Voor een paar jaar hield hij een dergelijke rede *pro domo* te Turijn en thans is hij aan een ander uiteinde des lands namelijk te Palermo op het eiland Sicilië, zijn staatmansbeleid tegen de aanvallen zijner bestrijders gaan verdedigen.

De heele rede geleek veel op een ophemeling van zijn politiek. Sedert hij aan het bestuur is, is het land met reuzenschreden vooruitgegaan op elk gebied, en die vooruitgang zou nog schitterender geweest zijn, als Italië niet met twee vijanden te doen had, namelijk de anarchie en den Paus.

Voor dien laatsten vijand scheen Crispi wel het minst respect te hebben. De wereldlijke macht van den Paus was volgens hem slechts een tijdperk van overgang geweest in de geschiedenis van Rome (dat intusschen een groote duizend jaar heeft geduurd). Rome, zoo verzekerde hij, zal aan Italië blijven. In naam der vrijheid, voegde hij er bij, hebben wij de volledige uitoefening van's Pausen geestelijke functiën verzekerd? De H. Stoel kan vrijelijk de belangen van zijn wereldbestuur behartigen. Wij hebben alleen te zorgen dat zijn geestelijk recht buiten de sfeeren blijft van het nationale recht, dat het rationeele recht is. Onze maatregelen te dien opzichte, zei hij, zijn bovendien minder gestreng dan die van elken anderen katholieken staat. Elk geloof moet leven uit de volheid van zijn eigen kracht.

Na die liefelijkheden aan het adres van den H. Vader, kwam de minister neer op den verderen strijd, dien Italië te voeren heeft.

Verder sprekende van Italië's buitenlandsche staatkunde, zei hij, dat al wat daarvoor gedaan was, noodig was voor zijn grootheid en zijn bestaan. Een groote staat kan met geen mogelijkheid in afzondering leven; dan zou hij immers niets hebben in te brengen bij het oplossen der groote quaestiën, waarvan de toekomst der wereld afhangt.

Nu echter kan Italië zich beroemen op bondgenooten, zooals keizer Wilhelm, die nog kort geleden te Rome is geweest en er binnenkort weer zal komen. Tot zelfs Ethiopië reikt Italië de hand in den persoon van zijn souverein, die dorst naar beschaving.

Niemand, zoo besloot Crispi, valt ons tegenwoordig aan, omdat wij sterk zijn en verbonden met sterke machten. Allen zouden ons misschien morgen aanvallen, indien wij ophielden sterk te zijn.

Ten slotte dronk hij op het welzijn van Italië en van zijn koning, die altijd bereid is het te leiden op de wegen des roems in vrede en in oorlog.

Daags vóór de minister deze rede zou houden, gaf de *Moniteur de Rome* een artikel, waarin de toestand van Italië met geheel andere kleuren wordt geschilderd, doch vrij wat meer overeenkomstig de werkelijkheid. Italië verkeert op het oogenblik in een ernstige crisis, die, als er niet spoedig raad geschaft wordt, het land met de grootste gevaren bedreigt. Reeds een jaar lang is de financiënquaestie aan de orde en de regeering heeft nog niets gedaan om ze op te lossen, terwijl van haar plannen daaromtrent evenmin iets bekend is. Het jaarlijksch tekort bedraagt tegenwoordig 500 millioen. Van de 1400 millioen inkomsten moeten jaarlijks 700 millioen besteed worden tot betaling van de renten der staatsschuld.

Bovendien eischen de ministeries van Oorlog en Marine jaarlijks niet minder dan 200 millioen. Het is niet mogelijk dat die toestand nog langer voorduurt, tenzij er verhoogde belastingen worden uitgeschreven, en die nu zal het land nooit toestaan om de eenvoudige reden, dat het niet meer betalen kan.

Dat klinkt anders dan de schitterende voorstellingen van Crispi.

— Voor eenige dagen werd al het oude wapenmateriaal van het voormalige pauselijke leger aan de ijzer- en staalgieterij te San Giovanno di Valdarno verkocht. De Paus had, volgens de *Frankf. Ztg.*, de voorwaarde er aan verbonden, dat eerst alle wapens verbrijzeld werden voor dat ze uit het arsenaal werden afgehaald, ten einde het valsche gerucht van wapentransporten uit het Vaticaan te voorkomen.

Duitschland. — Volgens *Truth* is de verhouding tusschen den Duitschen keizer en den rijkskanselier in den laatsten tijd niet zeer hartelijk. Vorst Bismarck heeft, zegt het blad, den keizer ernstig vermaand tot het afleggen van een „gevaarlijke gewoonte", namelijk van vrijuit te spreken over gewichtige en kiesche aangelegenheden, en dat moet Z. M. kwalijk genomen hebben.

Een keizer, die zegt wat hij meent, is nog gevaarlijker in de oogen van den rijkskanselier dan een diplomaat, die zich in de kaart laat kijken.

—In Tirol en Karinthië heeft het water, sterk gezwollen door hevi- geregens, veel schade aangericht, terwijl, bij den voortdurenden was, nog grootere rampen voor de deur staan. Zoo zijn vele dijken voor den onstuimigen drang van het water der Etsch bezweken, waardoor alles onder water gezet en alle gemeenschap verbroken is. Ook de rivier de Moell in Karinthië heeft het peil, in 1882 bereikt, reeds overschreden, terwijl het wassen blijft aanhouden.

— Hamburg heeft het voorbeeld van Londen en Rotterdam gevolgd. Ook in deze haven hebben thans de sjouwerlieden en kadewerkers den arbeid gestaakt.

Engelsche en Belgische matrozen zouden de arbeiders tot de staking hebben aangespoord. Niet ten onrechte worden ernstige verwikkelingen voor den handel gevreesd.

— Het pleit niet voor het Duitsche leger, als men in de *Köln. Volksztg.* leest:

Het Duitsche leger heeft gedurende de maand Augustus dezes jaars 13 man door zelfmoord verloren.

— Keizer Wilhelm is alweer met zijn gemalin op reis. Het keizerlijk paar vertrok uit Potsdam om over Munchen met een extratrein over den Brenner de reis te aanvaarden naar Milaan, waar zij den 19 October 's morgens zijn aangekomen en feestelijk onthaald.

Frankrijk. — De *Temps* heeft een brief van een particulieren correspondent uit Marseille openbaar gemaakt, waarin hij verslag geeft van het onderhoud, dat hij met kardinaal Lavigerie gehad heeft.

Volgens het zeggen van den correspondent, antwoordde de kardinaal ondervraagd, waarom hij het anti-slavernij-congres te Lucern had uitgesteld, dat een der redenen was dat hij, dewijl Frankrijk geen officiëele afgevaardigden had, vreesde, dat de Duitschers, Belgen, Italianen en vooral de Engelschen hiervan gebruik zouden maken en te veel pressie uitoefenen op de te nemen besluiten. De correspondent zei verder:

---

coe e elección i nan tabata hací preparativo pa recibi e obispo afectuosa-i luhosamente. Den toer corporación i casino e tema ayi tabata casi exclusivamente obheto di conversación. Un dje ciudadanonan di más anciano i di más considerable dje stad, e director di gimnasio, tabata un dje mas celosonan. Él a moestrá coe visible orguljo k'é ta especialmente honrá k'e elección ayi, pasobra e célebre sabio, e sacerdote fervoroso, e gran político-social tabata un discípulo di gimnasio i en particular también su propio discípulo. T'éle como ordinario a preparéle pa examen. El tabata conta también k'e jioe dje lavandera tabata amigo dje jioe mayor di conde Horst, ma koe mientras es un di promer a alcanzá grandi celebridad i a produci tantoe obra meritoria, nada ta conocé dje condesito di kende nan a sperá hopi di su talentonan. Riba esai un dje circunstantenan a sigurá k'él a tende koe un hoben conde Horst, tambe a bira pater; ma e otro hendenan sinembargo tabata contradicí e noticia. Bien pronto nan a formá algun comité pa dirihí festividadnan. E director di gimnasio a sali electo pa presidente. Entretanto e obispo a expresá su deseo di drentá su stad sin recepción festiva e anochi víspera di su consagración. Entre otro motiboe él a alegá koe su mui anciana mama ta companjéle i koe l'é kier miréle promer tranquilamente instalá den su cas, nobo. P'esai nan a fihá celebración di toer fiesta pa dia di consagración. Mainta lo tin solemnidad na misa; después recepción di obispo na entrada principal di catedral, caba unbé bienvenida i felicitacion dje obispo na su palacio i recepción di diputacionnan. Na raadhuis solemne banquete pa gefenan di autoridad civil, eclesiástico i militar, pa personanan di mas consideración di stad i cercania i pa nobleza di obispado. Anoche paseo coe flambeeuw i iluminación. Un luhoso wagen coe cuater cabai koe según nan dicí ta conde Horst a manda, lo ta poné na disposición di obispo. Toer cos tabata hermosa i dispuesta según programa; e anciano director di gimnasio no a negligenciá nada pa prepará un recepción suntuosa pa su ex-discípulo.

Na ora di crepúsculo dje dia anterior na e solemne acto di consagración, un simple vehículo a coeri bin para den patio di palacio obispal. Un homber haltoe, fuerte a bahá fo di djéle, cuidadosamente el a yuda un anciana tambe bahá i el a hibéle den cas. E piezanan dj'abao tabatá destiná pa mama dje obispo i reglá á propósito. E sala tabata alegre, mesa di koffi tabata prepará pa dos persona i é tabata invitá bo di yega cerca. E arreglo ayi tambe a socedé riba indicación dje obispo, pasobra el a conservá e costumbre ui su infancia di bebe koffi tra merdia huntoe coe su mama. Su mama también a keda semper baciá koffi i presentéle na su jioe. Despues koe nan a refrescá nan coe e licor, e mama radiante di alegria a lamanta camna den sala, mirando i contemplando cada obheto coe sorpresa infantil.

—"Toer cos ta asina fini reglá pa su Ilustrísimo," e anciana a observá coe un orguljó singular.

—"Toer cos no ta bon ainda pa bo, mi bon mama," e obispo a respondé conmovido, "i Dios recompensá bo toer bo cuidadonan."

—"Mi a bisa semper koe lo mi no retrocedé," e mama a agregá coe satisfacción. "Atá bo elevá na dignidad di obispo. Si nos parente tabata ainda na bida, kiko l'é papiá awor di mira nos den asina un bonita cas, él koe semper tabata bofón di papistanan, i koe tabata opiná koe á lo sumo lo bo por a yega na bira capeljan di cualké pueblecito! El tabatin un caracter inquieto, Dios descanséle! ma na ultimo tempoenan él tabata continuamente coe bo escritonan na man i él a manifestá koe dje modi ayi cos por marchá mihor den mundo."

E mama a continuá su conversación, probablemente no na entera satisfacción dje jioe, ma él a larguéle noema. Después el a despidí di su mama, pasobra awé también su ocupación tabata hopi. Además el tabata deseá ardorosamente di bolbe mira e lugar camina él a elevá den su hubentud su humilde plegarianan na Dios.

Un rato después bo por a miréle cruzando cayanan p'é bai n'e templo bjeeuw di gimnasio. Completamente basjí e templo tabata: e multitud di hende koe ya a bini n'e stad pa bin presenciá e festividad di dia di majan, a bai catedral bai mira toer e preparativonan. Frans Engels travesando lihéramente e misa, a mira un persona, un monhe limosnero, abismado den oración delanti un dje altarnan. E obispo tambe a rodiljá; pero promer k'él absorbé su mes den oracion, recuerdo i mas recuerdo a atrevesá su imaginación. Cuan abundante el Senjor a recompensá su anhelo i su penanan.

E ta sigui.

Wegens de laatste Boulangistische bewegingen heeft men u een oogenblik verdacht, Monseigneur, de middelaar te zijn geweest tusschen den Paus en den generaal, om dezen laatsten den geldelijken en zedelijken steun van den H. Stoel te verzekeren. Ik moet er echter bijvoegen, dat verstandige lieden hieraan geen geloof geslagen hebben. En zij hebben gelijk gehad, riep Mgr. Lavigerie uit, er is geen woord van waar. Generaal Boulanger, dien ik in Tunis van nabij gekend heb, heeft niet de hoedanigheden van een staatsman. De Boulangistische streek is een publieke ramp geweest, de generaal een schande voor Frankrijk. Hij heeft nooit, ik verzeker het u, de achting van den Paus gehad, noch de mijne.

Zijn ondervrager vroeg vervolgens aan Z. Em. „ of er sprake was van zijne eventueele candidatuur voor den Pauselijken Stoel. " De kardinaal gaf op deze vraag het antwoord, dat zij verdiende en hij besloot:

„ De Paus, wie het ook is, zal een Italiaan zijn, en te gelooven aan de benoeming van een Franschman tot Paus, zou in de tegenwoordige omstandigheden nog ongerijmder zijn dan „ met zijn tanden in de maan te willen bijten. "

Rusland.— De czaar van Rusland heeft blijkbaar lang zooveel niet met reizen op als zijn keizerlijke neef van Berlijn. Terwijl deze zich liefst te midden der juichende volksmenigte vertoont, houdt de czaar zich zooveel mogelijk terug gelijk nog weer onlangs bij zijn vertrek over Dantzig gebleken is. Ofschoon aan het stedelijk station te Dantzig alles voor zijn ontvangst in gereedheid was gebracht, stoomde de keizerlijke trein voorbij en reed op de rails voor den goederentrein recht door naar de haven van Neufahrwasser. Hier moest de keizerin met het jacht *Dersjawa* aankomen, doch het vaartuig was er nog niet en kwam eerst den volgenden morgen aan. Al dien tijd nu bleef de czaar in den salonwagen; hij stapte zelfs niet uit om de begroeting te ontvangen van de autoriteiten, die zich om den trein verdrongen om den Czaar hun opwachting te maken. Slechts even in den loop van den middag kwam hij met den grootvorst-troonopvolger te voorschijn om een kleine wandeling aan het strand te maken, waarna beiden spoedig weer in den salonwagen stapten om te dineeren. Den volgenden dag om tien uur kwam de *Dersjawa* met de keizerin aan; de czarin voer in een roeiboot naar den wal, waar zij door haar gemaal werd begroet. Daarop leidde hij haar naar den salonwagen, waar het ontbijt gebruikt werd, en om kwart over elven stelde de trein zich in beweging.

Ierland. — Eerstdaags begint voor het Hof van Assisen te Maryboroug in Ierland het proces tegen pater Mc. Fadden en een twintigtal landlieden van Gweedore, naar aanleiding van het betreurenswaardig geval dat zich daar in Februari jl. heeft voorgedaan.

De inspecteur van politie, Martin, kwam toen namelijk pater Mc. Fadden in hechtenis nemen en wel omdat hij het voor de verdrukte Ieren had opgenomen tegen de meedoogenlooze landlords. De inspecteur koos voor zijn inhechtenisneming juist den Zondag, als al het landvolk op de been was, ten einde zoodoende meer indruk op hen te maken. Op het oogenblik dat de pater, na de H. Mis te hebben opgedragen, de kerk verliet, kwam Martin met uitdagende houding en de blanke sabel zwaaiende op den waardigen geestelijke af. Het landvolk, dat den pater als een vader bemint, kon dit niet gedoogen; het wierp zich op den inspecteur aan wien bij de algemeene verwarring, men weet niet door wien een doodelijke slag werd toegebracht. Met dat al worden toch tien dergenen, die bij het geval tegenwoordig waren, vervolgd wegens moord met voorbedachten rade, terwijl pater Mc. Fadden met nog dertien anderen vervolgd wordt wegens „samenspanning tot verzet tegen een ambtenaar in functie."

Men is zeer benieuwd naar den afloop van dit procss, die overigens wel te voorzien is, als men nagaat hoe schromelijk partijdig in Ierland de rechtspleging is. In de jury's welke met de rechtspraak belast zijn, heeft geregeld de partij der landlords de overhand, zoodat de pachters altijd in het ongelijk worden gesteld.

Met het oog daarop hebben *Daily News* en andere bladen een beroep gedaan op invloedrijke en zaakkundige Engelschen, opdat deze naar Ierland zullen gaan om van nabij dit rechtsgeding te controleeren, ten einde daarna openlijk verslag uit te brengen, opdat aan de schandelijke rechtspraak, waarbij meestal de beschuldigde zijn rechters niet eens kan verstaan, een einde moge komen. Reeds zijn verscheidene Engelsche parlementsleden met het oog daarop naar Ierland gereisd.

Creta.—Op Creta is thans weer een nieuwe opstand uitgebroken, ditmaal van verscheidene regimenten der Turksche soldaten, die men wilde bezigen voor het herstel van verdedingswerken, iets wat zij blijkbaar beneden hun waardigheid achtten. Het uitplunderen van weerlooze Christenen is voor Turksche soldaten dan ook veel aangenamer bezigheid. Sjakir-Pasja is slechts met moeite aan hun handen kunnen ontkomen. Zijn positie op Creta is onhoudbaar.

Turkije.— De sultan heeft den Italiaanschen Jesuïet, pater Giuseppe Reali, missionaris en professor aan het college „ Sancta Pulcheria" te Constantinopel, wegens zijne uitstekende bewerking van een pas verschenen Turksch-Fransch lexicon de Medjidié-orde geschonken als bewijs van erkenning der groote diensten door den geleerden samensteller aan de wetenschap bewezen.

Zwitserland.—De Zwitsersche kantons Waadtland en Tessino zijn evenals Tirol en Karinthië in Oostenrijk door overstroomingen geteisterd. Het meer van Lugano rees negen voet. In Pontarlier, Doubs en Jura hebben hevige sneeuwstormen gewoed, die 48 uren aanhielden.

Franceville. — De kleinste republiek ter wereld is allicht de in Augustus opgerichte republiek Franceville, een der eilanden van de Nieuwe Hebriden, waar den 9. dier maand 40 Europeanen, waaronder een Engelsche zendeling en 500 negers, in dienst eener Fransche plantage-maatschappij, tot president kozen den heer Chevilliard. Toen de vlag der nieuwe republiek was geheschen, landde de bemanning van het Fransche avisoschip de *Saône* en salueerde de vlag. De Engelschen in Australië zien dat nieuwe Fransche republiekje het leede oogen aan.

China. — De methodistische bisschop Fowler bracht eene onrustbarende tijding uit China mee, welk land hij 14 maanden lang doorreisd heeft. Hij beweert, dat de Chineesche bevolking op het punt staat, bloedige wraak te nemen op de burgers van alle staten, welke haren landslieden het burgerrecht weigeren.

Binnen korten tijd zouden alle Amerikanen in het geheele land om het leven gebracht worden. „ De Chineezen, " zegt hij, „ vergeten en vergeven nooit. " IJverzuchtig zijn zij omtrent alles wat hunne nationale eer betreft.

Moge het nu misschien nog gelukken, de orde te handhaven, zoo zal toch zeker binnen weinige jaren het oproer uitbreken.

Sardinie. — Het eiland Sardinië heeft verschrikkelijk veel geleden door stormen, regens en overstroomingen. De menschen werden in hunne woningen gedood, het vee in de stallen, doordat muren en daken instortten.

Te St. Helena zijn omstreeks 300 huizen ingestort, uit welker puinhoopen men een aantal lijken te voorschijn gebracht heeft. Eene geheele herdersfamilie is onder het puin van eene oude ingestorte woning in de omstreken van Quartucia begraven.

Alle gemeenschap is afgebroken, het post en telegraafwezen staat geheel stil, de ontsteltenis is algemeen.

Zweden. — De kroonprins van Zweden en Noorwegen is aan een groot gevaar ontsnapt. Bij een jachtpartij werd hij door een geweerschot in de borst getroffen. Gelukkig was de wond, ten gevolge van zijn dikke kleeding en van het feit dat het schot uit een geweer van een klein kaliber kwam, van betrekkelijk weinig beteekenis.

Servie. — Van de ontmoeting der gewezen koningin van Servië met haren zoon geeft de correspondent der *Standard* te Belgrado het volgende verhaal.

Koning Alexander werd door zijn leermeester en een *aide-de-camp* naar de woning zijner moeder begeleid en in een kleine spreekkamer door Nathalie en een hofdame ontvangen. Bij het binnenkomen groette de jonge koning zijne moeder op militaire wijze en richtte toen tot haar de volgende woorden, die zijn leermeester voor hem had opgesteld.

„ Als koning ben ik gehouden mij zelven en onze wetten te eerbiedigen en dezen verhinderden mij tot mijn leedwezen tot nog toe, mijne moeder te zien. Ik stond onder bevel van mijn vader, die vrijwillig zijn kroon gaf en wiens bevelen ik steeds zooveel mogelijk zal volgen. Nu, intusschen, ben ik in staat gesteld mijne moeder als koningin van Servië op Servischen bodem te begroeten en ik vertrouw dat zij geen moeielijkheden zal veroorzaken, hetzij aan het regentschap, hetzij aan de regeering. Zij kan van mij als haar zoon verzekerd zijn, dat zij altijd hare plaats in mijn hart zal behouden. "

In antwoord daarop zeide koningin Nathalie: „ Mijn beste jongen, ge zijt veel te jong om op deze manier te spreken. Gij moest liever spelen met jongens van uw leeftijd. Lees geen dagbladen meer, voor ge ouder zijt; leer flink en gehoorzaam uw meesters. Eer vader en moeder steeds, vooral uw vader, wien ge uw kroon dankt. Maar vergeet niet dat ge een zoon van Servië zijt en bereid moet zijn alles voor uw land op te offeren. "

Bij deze woorden lachte de jonge koning en wierp zich in zijn moeders armen. De koningin nam hem bij de hand en zeide „ Satsja (het Russisch voor Alexander) komt" en leidde hem naar een ander vertrek, waar beiden een uur vertoefden.

Verder wordt aan de *Standard* gemeld, dat koningin Nathalie niet van plan is, haar zoon een tegenbezoek te brengen, omdat zij weigert als particuliere het paleis te betreden, dat zij als koningin heeft bewoond. Zij heeft in de nabijheid van het paleis een prachtig huis gehuurd voor 6000 frank 's jaars.

— Uit Belgrado wordt gemeld, dat een adjudant namens de regenten aan koningin Natalie heeft medegedeeld, dat verdere samenkomsten met haar zoon onmogelijk zijn, vooraleer zij de vroeger gestelde voorwaarden heeft aanvaard, iets waarvoor de koningin vriendelijk bedankt.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris, Nov: 18.— President Floquet a anunciá den Cámara di diputadonan koe validez di 360 eleccionnan ya ta declará caba. Dia sabra Cámara lo ocupéle na nombra seccionnan.

Marion Crawford, autor inglés, a recibí un recompensa di Academia francesa.

Viena.— Emperador di Austria a recibí emperador i emperatriz di Alemania na estación di Inspruck, i nan a sigui nan viaha pa Berlín despues di un desayuno privado. Francisco José a acompanjá nan te na Rosenheim (Baviera).

Archiduque Juan lo toema apeljido di Nohanmorth i l'é drenta den compania di navegación.

Madrid.— Congreso a doena a yera principio na segunda discución dje lei riba elección universal.

New-York.— John Macdonald, presidente di Conseho di ministro di Canada, a pidi su demisión i el aceptá cartera di ferrocarrilnan i canalnan.

Noticianan di Guatemala ta bisa koe ta sigur koe un revolución a rebentá na Matalocrento, departamento di San José: General Barrilos a sofokéle coe medidanan fuerte. President ta sigurá k'e movimiento ayi ta di poco importancia, ma generalmente nan ta keré koe pronto lo tin un revolucion seria.

Nicaragua.—Gobierno lo mester lamantá un stad riba costa di Atlántico camina canal lo cominsa; nan lo jamá e stad ayi "América."

Ministerio di Ecuador ta formá di Carlos Tobar, pa Interior i Rel: Ext:; Francisco Campo, Hacienda; Elias Hogo, Justicia i Instruccion; Julio Saenz, di guerra.

Paris. — Nov: 18. Cámara di Diputadonan a declará validez di 458 elección.

Nan ta spera den Cámaranan un mensahe pa yamá atención riba e política koe lo ta sigui i dje necesidad koe tin di doená preferencia n'e leinan koe ta di interés pa Francia i l'é declará koe nan tin di desistí dje proyecto di separá Iglesia fó di Estado.

Comisión di Canal di Panamá lo sali dia 10 di Diciembre,

Londres. — Sultán i rei di Grecia a condecorá Conde Herbert de Bismarck.

Trahadonan na dock a pidi pagamentoe p'e oranan koe nan ta empleá pa comé. Directornan ta kehá di tiranía dje trahadónan.

Lisboa. — La reina di Portugal a haya jioe homber; mama i jioe ta bon di salud.

Rio-Janeiro. — Un revolución a rebentá na mes tempoe na Fernambuco, Rio-Grande i Rio-Janeiro: emperador tabatin di hui di Ouropeto, ministerio a toema demisión i República ta proclamá. Ministro di Marina ta matá.

Paris. — Nov: 19. Floquet ta definitivamente elihí pa president di Cámara di Diputadonan. Czarewitch a sigui bai Viena, l' é no visitá Turquia.

Roma. — Hinter Italia lo celebrá cincuenta anja di representación di promer obra di Verdi. Na toer camina tin grandi entusiasmo.

Londres. — Na Belfast nan a inagurá dia sabra pasa estatua di Guillermo III Trinta mil orangista a asistí n' e solemnidad.

Rio-Janeiro. — Revolución a caba, República ta definitivamente proclamá coe Mariscal Dondaro Dafonseca como president.

Emperador i toer su familia tabata barcá coe di mas grandi consideracion i respeto pa Lisboa. Cámaranan a vota un pension di 450.000 fuerte p'é ex-emperador.

Ministro di Marina ta simplemente heridá noema. No por tabatin revolucion mas pacífica. Ni un hende no a perde su bida.

Quebec.— Gobierno di Cánada a resolve di pagá un línea di vapor entre Halifax, Jamaica, Trinidad i Demerara afin di proporcioná Cánada e tráfico coe Estados-Unidos ta haci coe Antiljanan inglés.

New-York, Nov. 20.— Duque di Nemours a telegrafiá la reina di Inglaterra na Balmoral, koe Emperador a barcá tranquilamente na Rio Janeiro.

Segun última noticianan gobierno ta establecé bao di nomber di Estados-Unidos di Brasil.

Pa motiboe di revolucion na nan tera, delegadonan di Brasil a retirá dje conferencia marítima.

Londres.— E conferencia contra esclavitud a coeminsá tené su reunionnan na Bruselas.

Policía a tahá bringamentoe di *box* na público.

Paris.—Den un reunion dje promé abogadonan monárquico i republicano nan a discutí e proposicion Reinach: nan ta di opinion koe delitonan di prensa mester ta someté na tribunalnan correccional. Nan ta kere k'é proposicion ayi lo ta aprobá.

Roma.— Crispi a suplicá Mr.

Biancheri di sigui como president di Cámara. Eleccionnan nobo lo socedé na Abril.

Madrid.— General Cassola, den su interpelacion na gobierno, a atacá Ministro di guerra riba licencia di 8.000 soldá.

New-York, Nov. 22.— Nobo di Washington ta bisa koe e miembronan di Congreso Pan-Americano a haci nan viaha di 6.000 milja di distancia i koe dia 18 dje luna aki nan a coeminsa tené nan reunionnan, afin di deliberá riba proyectonan comercial.

Londres.—Segun noticianan di Sur di Africa, e jioenan dj' ayi a atacá i matá algun companjeronan di Obispo Smithies.

Gladstone dici den un carta k'é ta considerá resultado dje eleccionnan parcial pa un bon senjal.

Rei i la reina di Dinamarca a bai di Atenas pa Copenhaga.

Eduardo Guiness a regalá un miljon dollar na pobernan di Londres i 250.000 dollar na nan di Dublin.

Efectonan (obligacion etc: di un estado) di Brasil a subi ajera: nan ta kere koe cambio di gobierno lo no ocasioná ningun perhuicio.

Australia.—Na Sydney nan ta papia di formá un confederacion di toer colonianan di Australia coe un parlamento só i un solo poder ehecutivo.

Viena.—Un delegacion di Tyrol a presentá un memorial na Emperador; ayi den nan ta insistí pa autonomia di Tyrol italiano. Emperador a contestá koe l'é consultá Conseho di Ministronan.

Paris. — E Senador Barby ta nombrá ministro di marina. Nan a manda dos apoderado na e Congreso contra esclavitud.

Tirard a haci den e dianan aki un discurso den Cámara, esplicando ki conducta Gobierno tin intencion di sigui.

E diputado Maujan a presentá un mocion, exigiendo inmediata revision di Constitucion.

Tirard a respondele. Mocion di Maujan a sali rechazada coe 338 voto contra 123.

VERSCHEIDENHEDEN.

In den *Univers* vinden wij het volgende tragi-comische staaltje vermeld, als bewijs, hoeveel geld de gerechtelijke kosten in Frankrijk verslinden.

Op een zolderkamer te X. woont een arme weduwe, wier man draaier van beroep, verleden jaar is gestorven, haar met drie jeugdige kinderen hulpbehoevend achterlatende.

Eenige maanden geleden erfden de kinderen een vijfde deel der erfenis van een tante, een zuster van den vader. Daar men met minderjarigen had te doen, was een gerechtelijke liquidatie noodig en moest de zaak een reeks notarissen, procureurs, griffiers en mannen van den fiscus passeeren.

De geheele erfenis bedroeg 4500 frs.; maar de echtgenoot der overleden tante, een oneerlijk winkelier, verklaarde dat hij niet meer dan 2000 frs. zou uitbetalen; zoo men hem vervolgde, dan keerde hij geen centime uit, zeide hij, en zou hij zich failliet doen verklaren. Uit vrees van alles te zullen verliezen, stelde men zich tevreden met de aangeboden 2000 frs. Maar de fiscus legde zich bij die overeenkomst niet neer. Hij begon met frs. 496.15 in te palmen voor overgangsrecht, als ware de erfenis in haar geheel ontvangen. Bleef ongeveer 1500 frs. of 300 frs. voor ieder der erven... staken.

Alsnu kwam de beurt aan de notarissen, procureurs, deurwaarders en griffiers, en bij dezen bleef zooveel aan den strijkstok hangen, dat voor de drie weezen, alle kosten eraf getrokken, een actief van 52 frs. overbleef. Men had evenwel vergeten de kosten in rekening te brengen van het bijeenroepen van den familieraad, ten bedrage van 51 frs. en eenige centimen. Ten slotte hadden de drie weezen nog 63 centimen te verdeelen.

De schurk van een winkelier behield dus eerst 2000, van de 4500, frs, die hij moest betalen, en de arme weduwe had, om 63 centimen in ontvangst te nemen een half dozijn werkdagen in de studeervertrekken en kabinetten van de leden der justitie verloren.

De rechter Tuthill te Chicago, vermaard om zijne vele en snelle huwelijksontbindingen, heeft thans zich zelf overtroffen en eene echtscheiding afgedaan in tien minuten.

Het was vijf minuten voor elven, toen de advocaat van den eischer den eisch indiende. Binnen twee minuten had de griffier de zaak op de rol geschreven. Twee minuten lang bepleitte de advocaat van den echtgenoot de zaak voor den rechter. Het verhoor van de beide echtgenooten en de eenige getuige, eene dame, duurde vijf minuten, en toen de klok op vijf minuten over elven stond, had de rechter uitspraak gedaan ter gunste van den eischer.

Omtrent de kennismaking van den sjah van Perzië met zijn jongen gunsteling, Aziz Sultan, verhaalt het *Central News* het volgende als de „ware waarheid"

Zeven jaren geleden was de sjah op de leeuwenjacht in het gebergte, toen hij tegen den avond door een hevig onweder overvallen werd, dat hem noopte een schuilplaats te zoeken in den nacht door te brengen in de hut van een herder, die een eenig kind, een zoontje had.

Gedurende den nacht hoorde de sjah het kind schreien en daar hij zich onaangenaam gevoelde ging hij zijn kamer uit om naar den kleine te zien. Nauwelijks had de monarch het vertrek verlaten, of het dak stortte in en viel juist op het bed, waar de sjah een oogenblik te voren gelegen had. Was hij er nog geweest, dan zou hij ongetwijfeld gedood zijn.

De sjah was zeer getroffen door het geval. Hij dankte zijn redding aan den knaap, die, naar Z. M. meende, een ingeving van Mohammed gehad moest hebben. En den volgenden morgen nam hij het kind en den vader mee om voortaan in zijn gevolg te blijven. De gewezen herder, die ook den sjah op zijn Europeesche reis vergezelde, heeft langzamerhand een hoogen rang bij het leger verworven, en hoe hoog de kleine Aziz Sultan („des Sultans lieveling") bij den sjah in gunst staat, is algemeen bekend.

Een Amerikaansch gerechtshof heeft uitspraak gedaan in een merkwaardige zaak, die onzen kroeghouders heel wat te denken zou geven indien het vonnis hier werd uitgesproken.

Een persoon, die zich aan sterken drank was te buiten gegaan, was uitgegleden toen hij het huis verliet, en viel op den rand van een trottoir morsdood. De weduwe heeft den kroeghouder een proces aangedaan, van wien zij een aanzienlijke schadeloosstelling eischte als zijnde deoorzaak van den dood van haar man en de rechtbank heeft haar in het gelijk gesteld en den tapper gelast de geëischte som te voldoen.

Te Madrid schijnen de lui erg goedhartig en eenvoudig te zijn.

Dezer dagen, zoo meldt men, wandelde een oud heer door een der breede straten, toen er iemand achter hem kwam, die hem plotseling de hand voor de oogen hield en zeide: "Raad eens wie dat is?" Hij raadde drie, vier, vijfmaal, maar telkens: "mis, mis!" De vriend liet toen zijn hand los, doch was reeds weg voor dat de oude heer hem herkend had.

Eerst toen hij thuis kwam, bemerkte hij, dat zijn portefeuille en zijn horloge verdwenen waren.

Te Parijs werd onlangs een dokter gearresteerd, omdat hij de geneeskunde uitoefende zonder diploma.

Hij had eene uitgebreide en winstgevende praktijk, en voor de rechtbank getuigden verscheidene patiënten, dat de beklaagde hun als geneesmiddel voor hunne kwalen had voorgeschreven: een koperen roede op hunne handen te leggen totdat zij er afviel, op een been te staan, enz.

Zulke getuigenverklaringen maakten den dokter in 't minst niet verlegen, en toen hem gevraagd werd wat hij tot zijne verdediging had in te brengen, haalde hij, tot aller verbazing, een diploma voor den dag, ten bewijze, dat hij een gepromoveerd geneesheer was.

Nu verklaarde hij, dat hij vijf jaar lang, nadat hij de hoogeschool verlaten had, tevergeefs getracht had in eene gewone praktijk zijn bestaan te vinden. Toen was hij, om geen honger te lijden, op den inval gekomen de kwakzalverij te baat te nemen, en daar verdiende hij veel geld mee. Maar nu hij zich genoodzaakt had gezien zijn diploma te vertoonen, zou de „kunstgreep" niet meer werken en zat er niets anders voor hem op, dan naar eene andere plaats te verhuizen, waar hij niet als een gepromoveerd geneesheer bekend was.

Een geleerde Noorweger, doctor Nansen, maakt zich gereed tot eene nieuwe Noordpool-expeditie, die veel zal verschillen van wat men tot dusver gedaan heeft.

De onderzoeker zal zich op een klein vaartuig inschepen, dat hem zoover zal brengen als mogelijk is. Dan zal hij het verlaten om met zijn tochtgenooten verder voort te dringen, hetzij in sloepen, hetzij met sleden. Men zal geen stations oprichten, noch schikkingen treffen om den terugtocht te verzekeren. Men gaat regelrecht naar het Noorden totdat men de pool bereikt heeft.

Ofschoon deze wetenschappelijke onderneming veel van een zelfmoord heeft, heeft doctor Nansen reeds meer reisgenooten gevonden dan hij noodig heeft, en wat het geld betreft, voor dezen tocht benoodigd, heeft hij reeds meer dan een half millioen franks te zijner beschikking.

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.